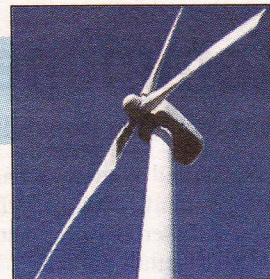

FRA SIDE 4

Anne-Margrete Holm, her sammen med datteren Ingrid og hunden Line, har følt sig svimmel dagligt, siden der blev sat vindmøller op på marken ved siden af hendes hus.

Privatfoto

“Vores liv er fuldstændigt ødelagt”

Gårdejer Anne-Margrete Holm opdrættede grise, indtil fire vindmøller blev sat op ved hendes gård. Så døde grisene. Nu lever hun med sin mand i en sygdomsfremkaldende støj, som hun kun får fred for, når hun forlader sit hjem

Af Thomas Hoffmann

I Marrebæk på Falster sidder 75-årige Anne-Margrete Holm og tænker tilbage på sit gård-ejer-liv, som det var for fem år siden.

“Jeg kan huske, at jeg i november 2000 havde gæster til andesteg, hvor jeg sagde, at jeg var stolt og glad over, at jeg som 70-årig stadig kunne gå og passe alle vores 120 grise. Men det blev pludselig forbi der”, fortæller Anne-Margrete Holm.

I december 2000 blev fire vindmøller sat op 300 meter fra Anne-Margrete Holms gård. Kort tid efter blev hun og hendes mand syge, og dyrene på gården fik det dårligere.

“Pludselig døde alt for

mange af de nyfødte grise. Vi kunne ikke få noget ordentligt resultat ud af dem mere, så vi måtte sælge dem. To hunde har også fået det dårligt”, siger gårdejeren.

Anne-Margrete Holm mener, dårligheden skyldes den næsten konstante brummen og trykken i hovedet, hun selv har oplevet siden december 2000. Hun beskriver svimmelhed og en kriblen ned fra nakken, når vindmøllerne kører på deres højeste.

Kan ikke være i stuen

Efter vindmøllerne blev sat op, har hun flyttet sit liv bort fra den side af gården, der vender ud mod de fire vindmøller, i et forsøg på at komme væk fra lydene.

“Jeg kan ikke være i stuen og haven mere. Tidligere sad vi ude i haven ved hvert måltid, bare det var lidt godt vejr. Nu sidder vi kun derude på enkelte dage, hvor der er helt vindstille”, fortæller Anne-Margrete Holm.

Skoven giver fred

Hverken hun eller hendes mand Kjeld havde tidligere fejlet noget alvorligt. Men da vindmøllerne var kommet op, blev Anne-Margrete og Kjeld ramt af blodpropper med fire måneders mellemrum. Kjeld er blevet lam i højre side, mens Anne-Margrete er sluppet uden men.

Lydene er hun dog ikke sluppet af med.

“Før i tiden ringede jeg til na-

bokonen og spurgte, om vi ikke skulle køre ned at købe fisk, så vi kom væk fra vindmøllerne. Det lettede trykket i vores hoveder, og det var bare så dejligt. I dag besøger jeg min datter, som bor i en skov. Det er pragtfuldt, for så letter trykket i hovedet, og så føler jeg, jeg har lidt at stå imod med igen”, siger Anne-Margrete Holm.

Hun bliver boende på stedet, fordi hun føler sig tæt knyttet til gården, som hun har haft siden 1953.

“Mange mennesker synes, larmen er forfærdelig og kan ikke holde ud at være her, men jeg elsker stedet. Bortset fra de møller. De har ødelagt fire år af vores liv. Fuldstændigt.”